

TÜRKÜLER VE HAYAT

İsmet EMRE

Bazen de türküleri düşünüyorum, kim bilir ne zaman, nasıl, kimin tarafından, kime söylenip sonra dilden dile aktarılarak bize ulaşan, odamızı, duvarlarımızı, bahçelerimizi olduğundan başka gösteren...

Bazen de bir türkü bizi olduğumuz şey olmaktan çıkarıp katılıklarımıza nefesiyle dokunup bir inceltiyor, bir inceltiyor ki en azından kendi gözümüzdeki yüzümüz inceliyor.

Bazen de kaynağından kopup bir kayanın üstünden hızlıca, köpük bırakarak akan bir ses, şelaleniz olur çıkar, türkü olur ağar her yanınıza, kendinizi bir ömür şenlikteymiş gibi iyi hissettirir size.

Bazen de bir türkü, ilk insandan son insana uzanan çiçeklerden bir demet gibi bedeninizden girer, ruhunuza yayılır, kalır oracıkta, hep taze.

Bazen de insan olduğunuzu sadece türkülerden öğrenirsiniz, bir onlardan ve başka hiç.

Bazen de türküler, çorak ülkenize yukarıdan düşen ıslak gülüşüdür yağmurların.

Bazen de sanki sadece türkülerden doğmuşsunuz gibi hissedersiniz, türküler için ve türkülerle...

Bazen de bir türküdür değiştiren hayatınızı, bir yerden alıp bir başka yere koyan yaşam ırmağınıza, yatağını değiştirip çağlayarak akan, sizden başlayıp size dönen sonra.

Bazen de türküler, sadece onlar bağlar sizi hayata, başka ipi kalmamış, ipsiz sapsız bir döngüye dönüşmüştür ve bu ince ipe sarılır, kurtararsınız kendinizi bu anafordan, çıkar, kaldığınız yerden devam edersiniz hayata.

Bazen de asfaltın sağına soluna serpilmiş çimlerdir türküler, betona karşı çiçek, akla karşı yürektir.

Bazen de bir ömür göremediğinizi, bir saniyede gösteren, hayatınıza yeni bir renk ekleyendir türküler.

Bazen de ne zamandır unuttuğunuz ve bir daha hiç hatırlamayacağınızı düşündüğünüz bir anıyı getirip önünüze koyan, zamanı geri çeviren, geride kalanı öne alan, hüznün içine sevinç, sevinç içine hüznün koyan bir büyücüdür türküler.

Bazen de gecenin ortasına Tanrı'nın saçtığı yıldız, suya düşen dolunay, kartopunun altından başını uzatan kardelendir türküler.

Bazen de koskoca bir yumruktur türküler; gecenin karşısında boşluğa savurduğunuz.

Bazen de bir toz bulutu olur, dağılır gider varlığın, geriye sadece türküler kalan.

Bazen de bir türkü, ömrün özetidir.

Bazen de bir türkü, tek bir gözyaşı damlasıdır içine bütün öz suyun sıkıştığı.

Bazen de bir türkü, çağırır unuttuğunuz bütün yüzleri, gelir otururlar karşına, uzayıp gider sohbet karlı bir kış gecesi, bir onlar konuşurlar, bir sen, sabah olmasın istersin, olmaz!

Bazen de bir türkü, aşk der, susar.

Bazen de bir türkü, karanlık sulara girmek gibidir, bir daha hiç çıkmayacakmışsın gibi, nereye gideceğini ve sonunun ne olacağını...

Bazen de bir türkü, bir öyküdür, sadece bize ait olan, başka hiç kimsenin okumayacağı.

Bazen de bir türkü, sadece bir türküdür, dokunmadan geçer size, dokunmadan içinize, ıskalayıp geçen hayat gibi, geçmiş olsun, yaşamadınız, yaşadım sandınız siz!..